

Po svátečním dni se 18. listopadu uskutečnil další večer **F-klubu** v Pardubicích. Den byl temný a šeravý už od samého rána a večer začalo padat cosi, co připomínalo spíš sníh než déšť. Zima tedy nejspíš konečně a bohužel nastala. Opravdu bylo vlezlé vlhko, až se nechtělo vylézat z nory.

V Doli klubu v Pardubicích ale bylo úplně narváno, málem jsem se ani neprodrala do místnosti, kam i císař chodil sám. Předsálí bylo plné lidí i sál už skoro praskal ve švech.

Za zajímavé pokládám, že oproti minulému koncertu **Continua XX** a **Pavučiny** se zcela změnilo složení diváků. Věkový průměr se pohyboval kolem 45 – 50 let.

Mělo to svůj důvod... Skupina **Chrpa** už totiž na hudebním poli působí 37 let, proto se domnívám, že většina diváků, kteří dnes do F-klubu přišli, jsou pamětníci jejích úplných začátků. Pokud jsem kdysi zaslechla správně, název kapely je vlastně složeninou začátečních písmen měst Chrudim a Pardubice, z kterých členové pocházejí. Informace pro většinu čtenářů možná nenová, ale přesto jsem ji zmínila pro úplnost.

Chrpa v nynější sestavě hraje 6 let. Tvoří ji kapelník **Bob Josef Kratochvíl** (zpěv, baskytara), **Zob Miloš Kazda**

(zpěv, kytara, banjo),

George Jirka Svoboda

(zpěv, kytara),

Tom Tomáš Klásek

(zpěv, foukačka, akordeon, kytara). Jak jsme se dozvěděli v průběhu vystoupení, Bob hrál dlouhá léta na kontrabas, ale když odešel do důchodu, pořídil si baskytaru.

S Chrpou jsme se hned první písní *Bílé kanoe* přenesli do 1. republiky a setrvali jsme tam i se starým trampským tangem *Anita*. Příjemné bylo i vzpomínání na bratry Ryvolu v písni *Chleba z růží* s krásným textem a v *Tunelu jménem Čas*.

Asi po dvaceti minutách mi mé rozjímání v atmosféře zašlých časů začala kazit opilá blondýna s napůl spadlými kalhotami a napůl vypitým püllitrem piva (asi už několikátým) v ruce, který div nevyhlila. Vpadla do sálu, bohužel se posadila vedle mě a měla potřebu se dělit o své pocity, přičemž pochybuji o tom, že věděla a vnímala, o čem pánové z Chrpy zpívají. Pochybuji vůbec o tom, že byla ve svém stavu schopná rozeznat, jestli je na folkovém, či rockovém koncertu. Asi

Napsal uživatel Jana Štěpánková
Sobota, 27 Listopad 2010 19:59

zapíjela žal, nebo svou krásu a „chlast“ jí z té krásy ubíral. Naštěstí po deseti minutách odešla. Z novějších písní zazněla *Cindy* od kapely **Úsvit**, *Zpátky v horách*, kterou původně hráli **Settle** ři

pardubická

Stopa

.
Zaujala mě historie písně *Zelený pláně*, která snad nesmí chybět u žádného táborového ohně. Původně a jako první ji s českým textem zpíval **Josef**

Zíma

v r.

1976, jak jsme se dozvěděli od Boba Kratochvíla, až poté ji zpívala spousta dalších a dalších kapel.

Pro mě nová byla i píseň *Severní dráhy nádražák*, s pracovním názvem *Termoska*, z pera Pavla Žalmana Lohonky, kterou napsal pro již zmiňovanou Stopu.

Chrupa se s námi rozloučila písní *Kosí fox*, při níž jsme tento večer poprvé a naposled uslyšeli banjo a mohli se pokochat tanečními kreacemi Tomáše Kláska.

Vystoupením Chrpy na mě dýchla stará a ryzí tramská hudba, jakou jsem už dlouho neslyšela. Možná že jsem ji takhle naživo slyšela ve svém životě úplně poprvé. Připadá mi, že tramských kapel už přeci jen tolik není.

Po desetiminutové pauze věnované k přeskupení muzikantů, vyvenčení a občerstvení diváků nastoupila s velkou silou trojhlasu kapela **Víceméně**.

Víceméně jsou velmi ovlivnění kapelou Pacifik, Nezmaři, Brontosauři a Spirituál kvintet a na jejich produkci i projevu to bylo velmi znát – *Tak už koukej se hnout, Blátivou, Dvě báby, Sedm žlutých kamínků, Růže*.

Kapela z Pardubic, podrobněji řečeno z Ohrazenic a Polabin, se představila ve složení: **Roman Brčko Pavelka**

– vizáží připomínající Kamila Střihavku nebo Iva, kterého měl na tričku – se zpěvem, devítistrunnou kytarou a foukačkou,

Iveta Nováková

se zpěvem a šestistrunnou kytarou,

Martin Drn Nýdr

s kytarou, baskytarou a flétnou – Martin mi svým hlasem velmi připomínal Pavla Zajíce z Nezmarů – a na pár písní vypomohla i dcera Ivety, zpěvačka a perkusistka

Kristýna Nováková.

Iveta si po pár minutách za kapelu posteskla, že reflektory na jevišti hodně topí, že topí tak, že se ani nedá otvírat pusa. Můžu ale potvrdit, že horko bylo i v hledišti. Jinak Víceméně víceméně spíš zpívali, než mluvili, např. píseň *Vandrovní* od Máků, *Batalion (Markytánka)*, *Vandrovníci*.

Ho ho watanay

si trochu poupravili k obrazu svému a nechyběl ani zástupce z lidové tvorby jihočeského kraje *Kukačka kuká, holoubek vrká*

. Krásně jsem se zasnila u

Širého proudu

od Spirituál kvintetu.

Napsal uživatel Jana Štěpánková
Sobota, 27 Listopad 2010 19:59

Sobota, 27 Listopad 2010 19:59

